

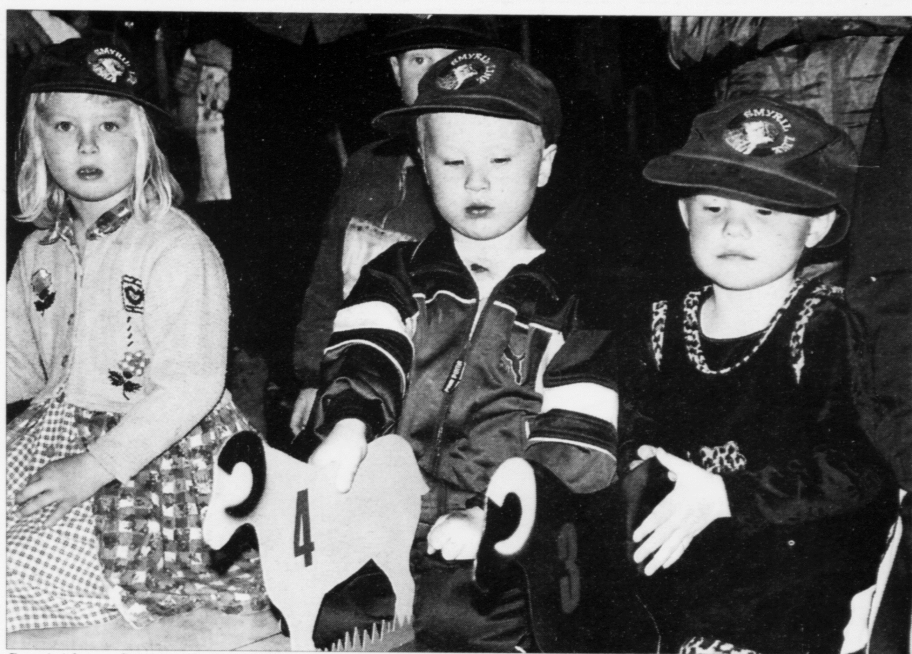
Bilainnflutningur

Hugurinn millum áhoyrarar at spyrja gjordist sum fræleið betur. Bilainnflytari vildi vita, við hvørjum skipi, nýggju bilarnir fóru at verða fluttir, og undir hvørjum umstøðum. Jónfinn Simonsen svaraði, at allir bilar helst fóru at verða fluttir við Clare, ið hevur tvey treylaradekk. Hann segði, at skipið undir niðara dekki hevur rúmliga last, sum allir teir nýggju bilarnir kunnu standa trygt og væl í.

Bilainnflytarin spurdi eisini, um goymslumøguleikarnar hjá Smyril Line í Foroyum, og hvussu longi til ber at hava vøru liggjandi. Til hetta varð svarað, at Smyril Line hevur gjørt avtalu við Strandfaraskip Landsins, sum veitir neyðuga goymsluplássid, neyðugu tíðina, og annars avgreiðir farmin felagsins vegna í Foroyum. Tá Jónfinn Simonsen varð spurður, hvussu vøran kemur viðari úr Tórshavn og út á bygdirnar, víðgekk hann, at tað bert var pakkhúsið í Havn, sum enn var tókt. Hann ivaðist tó ikki í, at teir fóru at fáa avgreiðslur á hinum stórru plássunum.

fór at leggja inn á Drelnes. Longu í komandi viku fór hetta at verða neyðugt, spáddi hann. Seinni á árinum, tá pláss aftur verður á dekkjunum á Norrønu, væntaði Óli Hammer, at gamla skipanin við, at fiskurin skal flytast til Havnar við Smyrli, aftur fór at verða sett í verk. Hetta er sjálvandi treytað av, at Strandfaraskip Landsins, ella politikarnir ikki broyta ferðatælanina, men tað hevði stjórin á Smyril Line ikki varhugan av fór at henda. Trupulleikin er, at ov litil rúmd er í Tvoráfrði til stóru Norrønu. Er illa atleggjandi onkran dagin, fara kanska stórar nøgdir av fiski at standa eftir harsuðuri, tí Norrøna ikki sleppur at. Tí hevur strandferðslusambandið við høvuðsstaðin tømskvöld, so stóran týðning fyri Smyril Line og fiskautflytararnar.

Pallborðsfundurin umborð á Norrønu tók ein góðan tíma, men tey innbodnu prátaðu dúgliga sínammillum allan túrin. Undir hvørjum skotti hoyrðist tós um flakalínur, trollemmar og alifisk, og onkur segði seg hava fingið góðar samstarvsavtalur í lag undir túrinum. Nógvar kann fáast burtur einum slíkum túri, sum

Børnini hugnaðu sær við »kappriðing» umborð

inum. Nógvar kann fáast burtur einum slíkum túri, sum

Smyril Line tók stig til, og Sosialurin skilti á fleiri, at

tey vóru stak væl nøgd við hesa sameiningina millum

Business og Pleasure

Viðmerking:

Gud er kærleiki

Neglin á litluta

Ein áhoyrari vildi vita, hvussu viðskiftafólkið hjá Smyril Line fór at merkja, at nýggj holi vóru latin upp í Hanstholm. Leiðslan á farmadeildini væntaði ikki, at hetta fór at merkjast serliga væl, tí tað vóru somu vælskikkaðu fólk sum arbeiddu hjá Fjordline áður, ið nú, so at siga, vóru komin undir forøyskt flagg. Nú goymsluferið hjá Smyril Line er vörðit betur, varð kortini hildið, at innflytarir í stórru mun kundu bíleggja meira hvørja ferð, og síðani kanska goyma vøruna í Hanstholm, til tórvur verður á henni í Foroyum. Góðu mogleikarnir at byggja út í Hanstholm vóru eisini nevndir í hesum sambandi. Ein speisamar áhoyrari helt, at útbýggingarmøguleikarnir á okinum hjá Smyril Line í Hanstholm kundu samanberast við neglina á litluta, nú oljувinnan eftir øllum at døma stendur fyri durðum. Óli Hammer helt í hesum sambandi, at útsyningskokið á havnarlagnum í Hanstholm, væl kundi verðið drigið uppí eina útbýggingarætlan, skuldi tað verði neyðugt.

Fiskavirking vælnøgð

Umboðsmaður Fiskavirking á túrinum reistist móti endanum á fundinum og takkaði Smyril Line fyri eina stak góða tenastu í vetur. Hann tósaði nógvar um tað sonevndu óbrotnu kólíkietuna; tað er, at til ber at flyta fiskar fiskavørur órørðar av t.d. Suðuroynni og niður á franska marknaðin. Nú Norrøna eftir øllum at døma fer at vera fullsett við bilum, vildi umboðsmaðurin hava at vita, um Clare fór at leggja inn á Tvorøyr eftir fiskavørurnum.

Stjórin á Smyril Line, Óli Hammer, váttaði, at Clare

Hvakk ikki sørt við, tá eg las viðmerking í Sosialinum nú 22., har ein, ið navngevur seg: John Johannesen í Leynum, víðgerð grein, sum Jens Pauli hevði í Sosialinum 11., og eina viðmerking til sømu grein, sum eg hevði 18. mai, har komið varð inn á, hvørt Helviti er til ella ikki.

Eg sum kristin pástandi sjálvsagt, at Helviti er til, tí tað lera bæði biblían og Jesus meg. Meðan Jens Pauli syntist at halda við Williami Heinesen, sála, og mongum øðrum, at Helviti kundi ikki vera til, tað er ov ónd hugsan.

Sjálvt um eg hvakk við, so má eg siga, at eg havi eina vissa vírðing fyri John, hvussu klárt hugsað hann er og hvussu mótigur hann er. Tá tað er sagt, so má eg kortini siga, at eg eri alt annað enn samdur við honum og hansara niðurstøðum – tvørtur ímóti.

Vit mugu minnst til, at vit „heidningar“ vóru barbarar av uppruna, og tá var eingin náði og miskunn. Tósemið og humanisman í heiminum hava sín íblástur úr kristindóminum, og úr Jesus læru um kærleika og fri millum menniskju. Tó hava mong menniskju valt at varðveita humanismuna, men at sleppa kristindóminum, og tað er so ein onnur sök.

Eg havi verið trúgvandi í 10 ár, og eg havi bara kent Gud sum ein kærleiksfullan faðir. Annað havi eg heldur ikki hoyrt frá nokrum trúgvandi, og tað er ikki tí, at vit ikki tóru at siga annað. Var Gud óndur, so hevði eg sagt tað, men segði eg tað, so var eg lygnari, tí hann er tað

ikk. Gud er góður og bara góður, tað er mín vitnisburður.

Tá eg tákidi saman um greinina hjá John, so kemur hann til ta niðurstøðu, at Gud er óndur. Hvi? Tí Gud gevur tí ónda loyvi, at virka millum okkum. – Hetta er tó ikki óvanlig hugsan.

Hetta er annars eitt so stórt evni, at bókur kundu verið skrivaðar um tað, so tað verður bert heilt stutt og í brotum, eg kann viðmerka. Og tá eg viðmerki, so er tað út frá tí, eg havi lisi og granska í Guds orði, har Gud opinberar seg sjálvum og sína ætlanir.

Um Gud var veruliga óndur, so kundi Gud fyrri tað fyrsta koyrt óll menniskju fortapt. Um Gud veruliga var óndur, so hevði hann ikki havt neyðugt, at sagt okkum nakað í heila tíkið um seg sjálvan. Gud koyrir ikki óll fortapt, sigur Guds orð, og Gud sigur okkum um seg sjálvan.

Gud ynskir ikki ein skapning av tólmennum (robotum), lat tað vera viðmerking mín til, hvi Gud skapar ein ófullkomnan skapning. Tá skapningurin ikki er tólmenni, so má hann neyturviliga kunnað hugsa og taka avgerðir. Tá skapningurin kann hugsa og taka avgerðir, so má hann neyturviliga kunnað velja. Og valið var millum ilt og gott. Um nú Gud var óndur, so hevði hann jú vilja havt tey at vælt tað ónda. Og so høvdu tey, ið væltu tað ónda, fingið løn, men hini ónga løn fingi, ella vórðu straffað. Tað mótsatta er tilfeldi. Tey, ið velja tað ónda verða straffað, og tey, ið velja tað góða fáa løn. Hetta var

stóðan hjá menniskjanum og hjá 2/3 av himmalsins einglum, tey væltu feil. Restin er söga.

Vit lesa í biblíuni um tvey syndaføll. Heldur ikki einglarnir eru tólmenni, men kundu velja, og í Opinberingini 12.4 og v.9 lesa vit, at 2/3 av himmalsins einglum valdu heldur tað illa enn tað góða, og vórðu kastaðir út úr Himlinum, og ferðast nú sum óndir andar í himmalhválvinum kring jorðina og á jorðini.

Av tí at einglarnir vóru betri upplýstir enn menniskjað – Teir vóru jú hjá Gudi og vistu alt, so fingi teir ikki ein nýggjan mogleika. Men tá Gud er rættvisur, so sluppu Adam og Eva og teirra eftirkomarar at velja aftur millum tað góða og tað ónda. Hetta lesa vit longu t.d. í 1. Mósebók 4.7. Gud bjóðar Káin, son Adam og Evi, at velja millum ilt og gott. Aftur her siggja vit ein Gud, ið elskar tað góða, men hatar tað ónda. Vit kunnu gingið gjøgnum alla biblíuna og tikið dómi eftir dómi um tað sama, men tað tekur bara tíð og pláss. Men øll biblían er eitt stórt dóm um ein Gud, ið elskar tað góða og hatar tað illa.

„Gud er kærleiki“, sigur Jóhannes tvær reisir í fyrsta brævi sínum, kap. 4. Gud opinberar seg sjálvum gjøgnum Jesus. Og eingin kann av álvara siga, at Jesus var óndur? Hann gjørdi jú bara gott – tað søgdu øll, enná hansara argastu mótsøðumenn. Soleiðis sum Jesus var í hesum heimi, soleiðis er Gud.

Gud vil ikki hava trælalíð. Tvørtur ímóti, so kall-

ar Gud okkum sínar synir og dótur. Jú, Gud gevur nakrar rættingslínur – tað hevur ein pápi rætt til. Tann pápi, ið ikki sigur sínum børnum, hvat ið er gott og ilt, hann elskar ikki síni børn. Gud elskar okkum, tí er øll biblían eitt stórt bók um, at elska hvønn annan. Elska næsta tín, elska og hjálpi tí fremmandi í landinum, elska og hjálpi teimum fátæku, elska og hjálpi sjúkum, og eingjum. Troysta tann syrgjandi o.s.fr. o.s.fr. Eru hetta boð frá einum óndum Gudi? Nei, tað tykkir mær ikki. Var Gud óndur, segði hann: hata, hata, hata... Gud sigur: elska, elska, elska!

Vit hava ongan rætt at siga, hvør fer í Helviti. Tó vita vit frá skriftini, at Djævulin og teir óndu einglarnir, teir ið góvu upp sín rætt og sína tign í forðum, teir fara í Helviti. Tað eru eisini teir, ið eru atvoldin til alla heimsins ólukkku, saman við óndum menniskjum. Vit kunnu bert siga við biblíuni, at Guds einglarnir skulu skilja tey óndu menniskju burtur frá og kasta tey í helviti. Annars stendur um dóm, har hvørt lív verður viðgjørt út frá, um tey vóru ónd ella góð. So langt kunnu vit bóða Guds orð. Hvør ið er hvat, kann bara Gud siga – ikki vit, tí bara Gud kennir hjarta, ráð og hugsanir menniskjuna.

Vit kunnu tó siga, hvør ikki fer í Helviti: Tað eru tey, sum hava sanna, at tey ikki eru nóg góð í sær sjálvum, og tí tørvar teimum Kristi rættvísi. Tá tað kemur til, um vit eru nóg góð, so vita vit tað væl best sjálvi. Ein og hvør kann spyrja seg

sjálvan: Eri eg góður? Geri eg væl? Fylgi eg Jesu fyrmynd fyrri, hvussu vit skulu vera? T.d. gylta reglan: „Ger ikki móti tínum næsta, tað tú ikki vilt, at hann skal gera móti tær.“ Tá eg brúki biblíunar mætistokk fyri kærleika, náði og miskunn, so má eg siga við Paulusi: Í mær býr einki gott! Men tókk fái Gud, at hann er so góður og kærleiksfullur, at mær tørvar als ikki at óttast kortini. Hann hevur sjálvur gjørt mær eitt rættvísi. Jesus Kristus. Mær tørvur bara at taka ímóti tí. Einki annað. Jesus er deyður fyri meg, Róm. 5.1: „Rættvisgjød av trúgv hava vit tí frið við Gud við harra okkara, Jesu Kristi.“ Róm. 8.1: „So er tá eingin forðing fyri tey, sum eru í Kristi Jesu.“

Gud opinberar seg í Jesu sum tann góða hirdan, ið ikki vil at eitt einasta menniskja skal fara fortapt. Gud opinberar seg sum faðirinn at tí burturvilsta soninum, ið rennur ímóti soninum, tá hann kemur heim, hálsfevnr og kyssir hann og letur gera veitslu fyri honum. Hetta er Gud. Tann góði hirdin setur sjálvur lív sitt til fyrri seyðirnar! (Jóh. 10.11.) „Tí at so elskaði Gud heiminn, at hann gav son sín, hin einborna, til tess at ein og hvør, sum trýr á hann, ikki skal glatast, men hava ævigt lív.“ (Jóh. 3.16.)

Takk Gud, at tú ert ein góður Gud. Vit eru av sonnum eydnusom.

Sonni Jacobsen